

Expunere de motive

Legea specială actuală care reglementează organizarea și funcționarea profesiei de mediator în România este Legea nr. 192/2006. Prin decizia nr. 266 din 7 mai 2014 Curtea Constituțională a României a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor, art. 2 alin. (1) și alin. (1²) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.

Aceste prevederi reglementau parcurgerea unei proceduri obligatorii de informare cu privire la procedura și avantajele medierii pentru soluționarea conflictelor sau litigiilor, precum și inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată, ca sancțiune a neparcurgerii acestei proceduri.

Acestea au fost declarate neconstituționale în sensul că s-a considerat a fi neconstituțională obligația părților de a participa la ședința de *informare* privind legea medierii, deoarece nu se justifică o procedură specială de informare asupra conținutului acestei legi, cetățenii beneficiind de prezumția de cunoaștere a legii.

De asemenea, se consideră că sancțiunea pentru neparcurgerea acestei proceduri, respectiv inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată, este neconstituțională deoarece prin dispozițiile art. 21 din Constituție, se stipulează că nu poate fi îngădit accesul liber la justiție. Curtea Constituțională a apreciat că o procedură prealabilă obligatorie a *informării* asupra avantajelor medierii și sancțiunea inadmisibilității acțiunii de chemare în judecată în cazul în care nu se realizează această procedură prealabilă, sunt o sarcină inoportună pusă asupra justițiabilului în condițiile în care procedura se rezumă la o simplă obligație de *informare* și nu la *încercarea efectivă* de soluționare a conflictului prin mediere. Obligativitatea participării la informare se constituie într-un filtru de îngădire a liberului acces la justiție. Curtea Constituțională a definit liberul acces la justiție ca fiind facultatea fiecărei persoane de a se adresa unei instanțe judecătorești pentru apărarea și valorificarea drepturilor și intereselor legitime. Orice limitare a acestui drept constituțional trebuie să fie temeinic justificată, în așa fel încât dezavantajele create să nu depășească posibilele avantaje.

Curtea Constituțională a statuat faptul că art. 60¹ din Legea nr. 192/2006 este constituțional, întrucât prezentarea părților la ședința de informare nu mai reprezintă o obligativitate pentru părți, ci o opțiune voluntară a persoanelor interesate să recurgă la o asemenea metodă alternativă și facultativă de rezolvare a conflictelor.

Prin prezenta propunere legislativă se pune în concordanță Legea medierii nr. 192/2006 cu decizia Curții Constituționale, întrucât această lege rămăsese fără substanță și unele articole erau în neconcordanță unele cu altele, astfel încât arhitectura legii nu mai era în acord cu normele de tehnică legislativă și nu se mai încadra în sistemul legislativ actual.

În articolul 2 din propunerea legislativă se clarifică faptul că informarea privind avantajele medierii este o etapă care face parte din procedura medierii și constă în analiza conflictului de către mediator, din expunerea percepției asupra conflictului de către părțile implicate.

În interpretarea legii actuale s-a creat o confuzie prin faptul că legea cuprinde două tipuri de informare, una realizată de judecător, procuror, executor judecătoresc, avocat, notar și care se referă la informarea privind avantajele folosirii procedurii de mediere și o altă informare privind avantajele medierii realizate de mediator, în urma analizării conflictului de către acesta, din expunerea prezentării conflictului în percepția părților. Astfel, prezentele modificări clarifică cele două aspecte asupra sintagmei „informare” cuprinsă în conținutul legii.

Prin noile propuneri de modificare a Legii medierii se menține caracterul facultativ al procedurii medierii, prin aceea că părțile își pot soluționa conflictele de orice natură, atât înainte, cât și după declanșarea unui proces în fața instanței de judecată.

Având în vedere prevederile principiilor fundamentale ale procesului civil prevăzute la art. 20 din Codul de procedură civilă, prin care judecătorul are îndatorirea sub normă imperativă să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil, și ale art. 21 prin care judecătorul are îndatorirea să recomande părților soluționarea amiabilă a litigiului prin mediere, potrivit legii speciale, considerăm necesar să existe o normă imperativă în legea medierii cu privire la îndatorirea judecătorului de a recomanda medierea, lucru specificat și în conținutul art. 227 din Codul de procedură civilă.

Atunci când recomandă medierea judecătorul trebuie să solicite părților dovada încercării procedurii de mediere, conform art. 60¹, dovadă care se regăsește cuprinsă în modificările propuse la art. 2 alin. (1¹), care fac referire la certificatul de informare, eliberat de mediator în urma analizării conflictului, din expunerea tuturor părților implicate în conflict, dacă părțile nu continuă medierea, și la procesul verbal de închidere a medierii, eliberat conform art. 57, în toate cazurile în care s-a parcurs procedura medierii. În situația în care una din părțile implicate în conflict nu participă la această analiză de conflict se eliberează un proces verbal, conform art. 2 din lege, care se depune la dosarul instanței. Acest proces verbal nu constituie dovadă că părțile au încercat procedura de mediere și este o cale de comunicare

între judecător și mediator în vederea bunei derulări a procesului, medierea fiind un instrument modern de lucru aflat la dispoziția judecătorului.

Prin modificările propuse se realizează o corelare între art. 2, art.60¹ din legea medierii și decizia Curții constituționale nr. 266 din 7 mai 2014. Astfel, în cazurile prevăzute la art.60¹, dacă odată cu primirea cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a depus dovada că s-a încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța, odată cu comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât va solicita atât reclamantului, cât și pârâtului să depună dovada că au încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, dacă o astfel de încercare a avut loc.

În cazul în care judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată și niciuna din părți nu comunică instanței dovada încercării soluționării litigiului prin mediere, judecătorul va solicita părților depunerea acesteia până la primul termen de judecată. În cazul în care la primul termen de judecată părțile nu depun dovada că au încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța de judecată va respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă.

Aceste modificări legislative nu trebuie considerate ca limitări ale justițiabililor la dreptul de liber acces la justiție, conform art. 21 din Legea fundamentală.

Conform Deciziei Curții Constituționale nr. 1 din 8.02.1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a accesului liber la justiție. În jurisprudența citată s-a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin (2) din Constituție. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se arată că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

Curtea Constituțională a constatat că instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată nu poate fi considerată de palno, drept o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună credință, în limitele instituite de lege. Mai mult, nerespectarea condițiilor prescrise pentru conformitatea cererii introductive de instanță, nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță.

Consiliul de mediere, organism autonom și de reglementare a profesiei, a decis prin Statutul profesiei, organizarea profesiei de mediator, într-un corp profesional, pe structuri județene, fără personalitate juridică, și câte un reprezentant la nivelul fiecărei Curți de apel a României. Considerăm necesar ca această prevedere din statut să fie cuprinsă și în conținutul legii medierii pentru o mai bună reglementare a organizării profesiei.

Având în vedere argumentele sus-menționate, va transmitem spre dezbatere și adoptare, în procedură de urgență, prezenta propunere legislativă, conform art. 75 și art. 76 din Constituția României, republicată.

Inițiatori,

ALEXANDRU COSIUS - SENATOR PSD
DONTU OVIDIU - SENATOR PSD
FLORENTIN MUKAI - SENATOR PSD
COCA LAURENTIU - SENATOR PSD
FEDEROVICI DINA - ELENA - SENATOR
AL. P. FOSTEANU - PSD senator
JURBAN NICOLAE - PSD senator
ISAILA M. OVIDIU - UNPR. Senato
FIREA GABRIELA - PSD
CONSTANTINESCU FLORENTIN - PNL
CĂLĂȘESCU MARIANA - PNL
MIRON STELIANA - PNL
VOCHITOIU HARALAMBIE - UNPR
POP LIVIU MARIAN - PSD
BOBESCU MELBA - PSD
BELAURENCU TRIFON - PSD
FILIP PETRU - PSD
MIHĂILESCU SERBAN - UNPR
PAVEL MARIAN - PSD
JIPA FLORINA - UNPR
BODOB FLORIN - PSD
POSTE MARIAN - PSD

Bodolocu Nicolae - PSD-senator.

TANCZOS BARNA	UDMR	senator
LA SZLO ATTILA	UDMR	-senator
VEGH ALEXANDRU	UDMR	-senator
PATAKI CSABA	UDMR	-senator
MICORA MARIUS	PNL	SENATOR
IOAN IOVESCU	UNPR	senator
Ionel Agnigaru	UNPR	senator
VASILIEV MARIAN	UNPR	senator
MITU AUGUSTIN	PSD	senator
Ion Cioba	PSD	dep
Cristea Aurelia	PSD	dep
BIRCHALL ANA	PSD	dep
Solomon Adrian	PSD	dep
Mitka Victor	PSD	dep
Grigora Horia	PSD	dep
Ion Moldovan	dep.	n/ok
lordache Florin	PSD	
Alexandru E. Mircea	PSD	
Mura-Danu Simona	PSD	
REUER Elena Ramona	PHL	dep
Trime Vicentiu Mircea	ALDE	
NICHITA CRISTINA	PSD	
Aurel Aurel	PSD	

TABEL COMPARATIV

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 al Consiliului de mediere conform art. 20 lit. I

Art.	Legea 192/2006, privind medierea și organizarea profesiei de mediator	Propuneri de modificare	Observații
		<p style="text-align: center;">ARTICOLUL I:</p> <p>Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p>	
Art. 2	<p>(¹) Dovada participării la ședința de informare privind avantajele medierii se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea. Dacă una dintre părți refuză în scris participarea la ședința de informare, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 <u>alin. (1)</u> ori nu se prezintă la data fixată pentru ședința de informare, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței.</p>	<p>(1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau juridice își pot soluționa conflictele de orice natură prin procedura medierii, chiar și după declanșarea unui proces în fața instanței de judecată.</p> <p style="text-align: center;">Alin. (¹) devine alin. (2)</p> <p>Dovada încercării procedurii de mediere se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea, în cazul în care părțile su parcurs doar ședința de informare, sau prin procesul verbal de închidere a procedurii de mediere, conform art. 57. În cazul în care una dintre părți refuză în scris participarea la mediere, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 <u>alin. (1)</u> ori nu se prezintă la data fixată pentru mediere, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței și nu constituie dovadă a încercării de mediere, conform art. 60¹.</p>	<p>completat</p> <p>modificat</p>

	<p>(1³) Efectuarea procedurii de informare asupra avantajelor medierii poate fi realizată de către judecător, procuror, consilier juridic, avocat, notar, caz în care aceasta se atestă în scris.</p> <p>(1⁴) Serviciile prestate conform dispozițiilor alin. (1) și (1¹) sunt gratuite, neputându-se percepe onorarii, taxe sau orice alte sume, indiferent de titlul cu care s-ar putea solicita.</p> <p>(2) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și conflictelor din domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și agenții economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor.</p>	<p>3) Judecătorul va recomanda părților să recurgă la mediere, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în orice fază a judecării, în litigiile care, potrivit legii, pot face obiectul procedurii de mediere, conform art. 227 alin. (2) C.P.C.</p> <p>Alin.(1³) devine alin. (4) Judecătorul, procurorul, notarul public, avocatul, executorul judecătoresc, și consilierul juridic, recomandă părților, respectiv părții pe care o reprezintă, soluționarea amiabilă a litigiului, respectiv a conflictului, prin procedura medierii, potrivit legii speciale.</p> <p>alin. (2) devine alin.(5)</p> <p>(6) În litigiile dintre consumatori și comercianți în materie de consum, procedura medierii se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>completat</p> <p>modificat</p> <p>Abrogat se regaseste la art. 26 alin 3</p> <p>nemodificat</p> <p>completat</p>
--	--	--	---

	<p>(3) Persoanele fizice sau persoanele juridice au dreptul de a-și soluționa disputele prin mediere atât în afara, cât și în cadrul procedurilor obligatorii de soluționare amiabilă a conflictelor prevăzute de lege.</p> <p>(4) Nu pot face obiectul medierii drepturile strict personale, cum sunt cele privitoare la statutul persoanei, precum și orice alte drepturi de care părțile, potrivit legii, nu pot dispune prin convenție sau prin orice alt mod admis de lege.</p> <p>(5) În orice convenție ce privește drepturi asupra cărora părțile pot dispune, acestea pot introduce o clauză de mediere, a cărei validitate este independentă de validitatea contractului din care face parte.</p>	<p>Alin. (3) devine alin (7)</p> <p>Alin.(4) devine alin. (8)</p> <p>Alin.(5) devine (9)</p>	<p>nemodificat</p> <p>nemodificat</p> <p>nemodificat</p>
Art. 12	<p>(1) Mediatorii autorizați sunt înscriși în Tabloul mediatorilor, întocmit de Consiliul de mediere și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p> <p>(2) În tabloul prevăzut la alin. (1) se menționează următoarele date:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) numele și prenumele mediatorului; b) sediul profesional; c) pregătirea de bază a mediatorului, instituțiile la care s-a format și titlurile cu care le-a absolvit; d) domeniul medierii în care acesta este specializat; e) durata experienței practice în activitatea de mediere; f) limba străină în care este capabil să desfășoare medierea; g) calitatea de membru al unei asociații 		

	<p>profesionale în domeniul medierii, precum și, după caz, al altor organizații;</p> <p>h) existența unei cauze de suspendare.</p>	<p>i) Corpul profesional al mediatorilor județean din care face parte;</p> <p>j) formarea profesională continuă;</p> <p>k) denumirea formei de exercitare a profesiei de mediator;</p> <p>l) date de contact ale mediatorului sau formei de exercitare (nr. telefon, nr. fax, adresă e-mail).</p>	completat
Art. 17	<p>(1) În vederea organizării activității de mediere se înființează Consiliul de mediere, organism autonom cu personalitate juridică, de interes public, cu sediul în municipiul București.</p> <p>(2) Consiliul de mediere se organizează și</p>	<p>(2) Consiliul de mediere se organizează și</p>	modificat

	funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare.	funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, ale regulamentului său de organizare și funcționare și ale statutului profesiei de mediator.	
Art. 18	(1) Consiliul de mediere va alege un președinte și un vicepreședinte și va desemna dintre membrii săi o comisie cu activitate permanentă, care pregătește lucrările Consiliului de mediere. Durata mandatului membrilor comisiei este de 2 ani.	(2) Consiliul de mediere înființează Institutul de formare continuă, în vederea creșterii calității pregătirii profesionale continue a mediatorilor autorizați.	completat
Art. 24	Mediatorii se constituie în asociații profesionale locale și naționale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale și protejarea statutului lor, și pot adera la asociații profesionale internaționale în condițiile legii	(1) Mediatorii se pot constitui în asociații profesionale locale și naționale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale și protejarea statuturilor, și pot adera la asociații profesionale internaționale în condițiile legii. (2) Totalitatea mediatorilor, autorizați de către Consiliul de mediere constituie Corpul profesional al mediatorilor din România (C.P.M.R.). (3) Corpul profesional al mediatorilor din fiecare județ (C.P.M.J.), respectiv din Municipiul București (C.P.M.B.) este constituit din toți mediatorii care au sediul profesional principal/secundar înregistrat în județul respectiv sau în Municipiul București. (4) CPMR va avea un reprezentant în relația cu sistemul judiciar la nivelul fiecărei Curți de Apel din	modificat completat completat completat

		România. (5) Organizarea CPMR în structuri județene și pe lângă Curți de Apel se va face conform Statutului profesiei de mediator.	completat
Art. 41	(1) Hotărârea Consiliului de mediere de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art. 39 alin. (1) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia.	(1) Hotărârea Consiliului de mediere de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art. 39 alin. (1) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă	modificat
Art. 43	<p>(1) Părțile aflate în conflict se pot prezenta împreună la mediator. În cazul în care se prezintă numai una dintre părți, mediatorul, la cererea acesteia, va adresa celeilalte părți invitația scrisă, în vederea informării și acceptării medierii, stabilind un termen de cel mult 15 zile. Invitația se transmite prin orice mijloace care asigură confirmarea primirii textului. Partea solicitantă va furniza mediatorului datele necesare contactării celeilalte părți.</p> <p>(2) În cazul imposibilității de prezentare a vreuneia dintre părțile convocate, mediatorul poate stabili, la cererea acesteia, o nouă dată în vederea informării și acceptării medierii. În cazul acceptării medierii, părțile în dispută și mediatorul vor semna contractul de mediere.</p> <p>(2¹) În procesele și cererile în materie civilă și comercială, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile pot încerca soluționarea litigiului prin mediere.</p> <p>(3) Dacă una dintre părți refuză, în scris, în mod explicit, medierea ori nu răspunde invitației menționate la alin. (1) ori nu se prezintă de două ori la rând la datele fixate pentru semnarea contractului de mediere,</p>	<p>(2¹) În procesele și cererile în materie civilă, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile vor încerca soluționarea litigiului prin mediere.</p>	modificat

	<p>medierea se consideră neacceptată.</p> <p>(4) Mediatorul poate face și alte demersuri legale pe care le consideră necesare pentru invitarea părților la mediere, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.</p>		
Art. 58	<p>(1) Când părțile aflate în conflict au ajuns la o înțelegere, se poate redacta un acord scris, care va cuprinde toate clauzele consimțite de acestea și care are valoarea unui înscris sub semnătură privată. De regulă, acordul este redactat de către mediator, cu excepția situațiilor în care părțile și mediatorul convin altfel.</p> <p>(2) Înțelegerea părților nu trebuie să cuprindă prevederi care aduc atingere legii și ordinii publice, dispozițiile <u>art. 2</u> fiind aplicabile.</p> <p>(3) Înțelegerea părților poate fi afectată, în condițiile legii, de termene și condiții.</p> <p>(4) În cazul în care conflictul mediat vizează transferul dreptului de proprietate privind bunurile imobile, precum și al altor drepturi reale, partaje și cauze succesoriale, sub sancțiunea nulității absolute, acordul de mediere redactat de către mediator va fi prezentat notarului public sau instanței de judecată, pentru ca acestea, având la bază acordul de mediere, să verifice condițiile de fond și de formă prin procedurile prevăzute de lege și să emită un act autentic sau o hotărâre judecătorească, după caz, cu respectarea procedurilor legale. Acordurile de mediere vor fi</p>	<p>(2) Acordul părților nu trebuie să cuprindă prevederi contrare legii și ordinii publice. În condițiile în care legea impune îndeplinirea unor condiții de fond și forma, legalitatea acordului de mediere poate fi verificată și atestată fie de avocații părților sau de către un notar public, în situația în care acestea au fost asistate pe parcursul procedurii de mediere, fie de un alt avocat sau notar public ales de mediator cu acordul părților.</p>	<p>modificat</p>

	<p>verificate cu privire la îndeplinirea condițiilor de fond și de formă, notarul public sau instanța de judecată, după caz, putându-le aduce modificările și completările corespunzătoare cu acordul părților.</p> <p>(4¹) Mediatorul este ținut de obligațiile prevăzute la alin. (4) și în cazul în care prin acordul de mediere se constituie, se modifică sau se stinge orice drept real imobiliar.</p> <p>(5) Obligația prevăzută la alin. (4) se aplică în toate situațiile în care legea impune, sub sancțiunea nulității, îndeplinirea unor condiții de fond și de formă.</p> <p>(6) În cazul în care legea impune îndeplinirea condițiilor de publicitate, notarul public sau instanța de judecată va solicita înscrierea contractului autentificat, respectiv a hotărârii</p>	<p>(7) Înțelegerea părților are caracter obligatoriu pentru ele, iar acordul de mediere întocmit în condițiile alin. (2) constituie titlu executoriu.</p> <p>(8) În caz de neexecutare de bună voie a obligațiilor, respectiv a clauzelor stabilite prin acordul de mediere încheiat în condițiile alin. (2), partea interesată poate să solicite executorului judecătoresc, îndeplinirea tuturor formalităților în vederea punerii în executare a acordului de mediere.</p>	<p>completat</p> <p>completat</p>
Art. 59	<p>(1) Părțile pot solicita notarului public autentificarea, în condițiile legii și cu respectarea procedurilor legale, a înțelegerii lor.</p> <p>(2) Părțile acordului de mediere se pot înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere, îndeplinind</p>	<p>(2)Părțile sau partea interesata se pot/se poate înfățișa la</p>	<p>modificat</p>

	<p>procedurile legale, să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile <u>art. 438-441</u> din <u>Legea nr. 134/2010</u> privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Actul întocmit de notarul public conform alin. (1) și art. 58 <u>alin. (4) și (4¹)</u>, prin care se autentifică înțelegerea din acordul de mediere, are putere de titlu executoriu.</p>	<p>instanța judecătorească pentru a cere, îndeplinind procedurile legale, să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii. Dispozițiile <u>art. 438-441</u> din <u>Legea nr. 134/2010</u> privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Judecătorul dacă considera necesar solicita prezenta tuturor părților.</p> <p>Alin (3) devine alin (4)</p>	<p>completat</p> <p>nemodificat</p>
<p>Art. 60¹</p>	<p>1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în următoarele materii:</p> <p>a) în domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nerespectării clauzelor contractuale ori</p>	<p>(1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au încercat procedura medierii, în următoarele materii:</p>	<p>modificat</p>

	<p>garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor;</p> <p>b) în materia dreptului familiei, în situațiile prevăzute la <u>art. 64</u>;</p> <p>c) în domeniul litigiilor privind posesia, grănițuirea, strămutarea de hotare, precum și în orice alte litigii care privesc raporturile de vecinătate;</p> <p>d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură;</p> <p>e) în litigiile de muncă izvorâte din încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă;</p> <p>f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la <u>art. 1.013-1.024</u> sau la cea prevăzută la <u>art. 1.025-1.032</u> din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare;</p>		
Art. 60 ²	(1) Procedura de informare, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu poate depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art. 2.532 <u>pct. 7</u> din <u>Legea nr. 287/2009</u> privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.	(1) Etapa de informare și analiza de conflict din cadrul procedurii de mediere, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu poate depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art. 2.532 <u>pct. 7</u> din <u>Legea nr. 287/2009</u> privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.	Modificat

	<p>(2) Acceptarea participării sau participarea la ședința de informare nu constituie o recunoaștere a dreptului ce ar face obiectul litigiului și nu întrerupe cursul prescripției.</p>		
Art. 61	<p>(1) În cazul în care conflictul a fost dedus judecătii, soluționarea acestuia prin mediere poate avea loc din inițiativa părților sau la propunerea oricăreia dintre acestea ori la recomandarea instanței, cu privire la drepturi asupra cărora părțile pot dispune potrivit legii. Medierea poate avea ca obiect soluționarea în tot sau în parte a litigiului. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților.</p> <p>(2) La închiderea procedurii de mediere, mediatorul este obligat, în toate cazurile, să transmită instanței de judecată competente acordul de mediere și procesul-verbal de încheiere a medierii în original și în format electronic dacă părțile au ajuns la o înțelegere sau doar procesul-verbal de încheiere a medierii în situațiile prevăzute la art. 56 alin. (1) <u>lit. b</u>) și <u>c</u>).</p>	<p>(3) În cazurile prevăzute la art. 60¹, dacă odată cu primirea cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a depus dovada că s-a încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța, odată cu comunicarea cererii de chemare în judecată, va solicita atât reclamantului, cât și pârâtului să depună dovada că au încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, dacă o astfel de încercare a avut loc.</p> <p>(4) În cazul în care până la data la care judecătorul fixează prin rezoluție, potrivit art. 201 alin. (3) din Codul de procedură civilă, primul termen de judecată, niciuna</p>	<p>completat</p> <p>completat</p>

		<p>din părți nu comunică instanței dovada prevăzută la alin. (2), instanța va solicita părților depunerea acesteia pana la primul termen de judecată,</p> <p>(5) În cazul în care la primul termen de judecată părțile nu depun dovada că au încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța de judecată competentă va respinge cererea ca prematur introdusă/inadmisibilă.</p>	Completat
Art. 63	<p>(1) În cazul în care litigiul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, cu respectarea condițiilor legale, o hotărâre, dispozițiile art. 438-441 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(2) Odată cu pronunțarea hotărârii, instanța va dispune, la cererea părții interesate, restituirea taxei judiciare de timbru, plătită pentru investirea acesteia, cu excepția cazurilor în care conflictul soluționat pe calea medierii este legat de transferul dreptului de proprietate, constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, partaje și cauze succesoriale.</p> <p>(2¹) Instanța de judecată nu va dispune restituirea taxei judiciare de timbru plătite pentru investirea acesteia, în cazul în care conflictul soluționat este legat de o cauză succesorală pentru care nu s-a eliberat certificatul de moștenitor.</p> <p>(3) Hotărârea de expedient pronunțată conform prevederilor prezentei legi constituie titlu executoriu.</p>	<p>(2) Odată cu pronunțarea hotărârii, instanța va dispune, la cererea părții interesate, restituirea taxei judiciare de timbru, plătită pentru investirea acesteia, cu excepția cazurilor în care conflictul soluționat pe calea medierii este legat de transferul dreptului de proprietate, constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, partaje și cauze succesoriale, caz în care se va restitui 50 de procente din taxa achitată.</p>	modificat
Art. 65	Mediatorul va veghea ca rezultatul medierii să nu		

	<p>contravină interesului superior al copilului, va încuraja părinții să se concentreze în primul rând asupra nevoilor copilului, iar asumarea responsabilității părintești, separația în fapt sau divorțul să nu impiezeze asupra creșterii și dezvoltării acestuia.</p>	<p>(2) Autoritatea tutelară competentă întocmește și eliberează, la cererea mediatorului cu care părțile au încheiat contractul sau la cererea oricăreia dintre părți, raportul de anchetă psiho-socială care este comunicat solicitantului.</p>	<p>nemodificat</p> <p>completat</p>
		<p>Art. 76 Judecătorul, în baza rolului activ, cu aplicarea dispozițiilor art. 227 cod procedura civilă, dispune trimiterea părților la mediere, în cauzele ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii și care se află pe rolul primei instanțe de judecată de mai mult de 18 luni de la investirea acesteia, fără a fi soluționate, exceptând cauzele în care acestea au încercat soluționarea prin mediere.</p>	<p>completat</p>
		<p>Art. 77 Dispozițiile prezentei legi se completează cu dispozițiile Statutului profesiei de mediator.</p> <p>Articolul II În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.</p>	<p>Completat</p> <p>completat</p>